

Preek Openbaring 3: 7-13 Kleine kracht, grote trouw (Zondag vervolgte kerk)

Broeders, zusters, gemeente van de Here Jezus,

Ik heb zojuist met een u een klein gedeelte gelezen uit het moeilijkste boek van het hele Nieuwe Testament. Het boek 'Openbaring' wordt door veel gelovigen ervaren als een 'gesloten' boek. Op zich natuurlijk wonderlijk, want het woord 'openbaring' betekent dat verborgen dingen 'openbaar' worden. God onthult Zijn plannen met de mensheid en de wereld.

Het boek 'Openbaring' wordt meestal 'Openbaring van Johannes' genoemd. Begrijpelijk, de apostel Johannes is de schrijver van het boek. Maar persoonlijk zou ik zelf liever Openbaring 1:1 als titel aan het boek gegeven hebben: *Openbaring van Jezus Christus*. Het gebeurt trouwens ook nog al eens dat mensen de naam van het boek in het meervoud uitspreken 'openbaringen', maar dat is niet terecht. Het is enkelvoud. Het hele boek is één openbaring van Jezus Christus en Zijn toekomst.

Maar zodra we gaan proberen de woorden die Johannes geopenbaard heeft gekregen te verklaren, ontstaan er problemen. Want hoe leg je het boek uit? Wat moeten we letterlijk opvatten en wat is figuurlijk. Heel lang heeft men vooral in evangelische kring de eigen 'zo letterlijk mogelijke' uitleg als de enige juiste gezien. En ieder die daar kritische vragen over stelde was dan bij voorbaat verdacht.

Nu hoef ik vandaag in m'n preek geen antwoord te geven op de vraag hoe Openbaring precies gelezen en uitgelegd dient te worden. Anders zou ik er niet eens aan durven beginnen. Maar laten we het boek ook niet gesloten laten. Biddend, met een open mind, zoekend, vragend om de leiding van de Geest, kennis nemend van de meningen van bijbeluitleggers, mogen we trachten te verstaan hoe dit boek ons wil onderwijzen. Eén ding is zeker. Het boek is vooral bedoeld als een bemoediging voor de vervolgte kerk.

Want dat is de situatie. De apostel Johannes is verbannen naar het eiland Patmos. Hij is de laatst overgebleven apostel van Jezus. De laatste ooggetuige. Alle anderen hebben hun apostelschap inmiddels met de dood moeten bekopen. Uit buitenbijbelse bronnen is op te maken dat alle apostelen als martelaar gestorven zijn. Het Nieuwe Testament maakt alleen melding van de dood van Jakobus, Johannes' broer. In Handelingen 12 valt te lezen hoe Jakobus, nota bene één van de naaste vrienden van Jezus, om het leven wordt gebracht. In hetzelfde hoofdstuk meldt de bijbel de wonderbaarlijke vrijlating van Petrus uit de gevangenis. Twee gebeurtenissen die maar moeilijk te rijmen zijn. Petrus wordt bevrijd, Jakobus sterft. Waarom de één wel, de ander niet? De bijbel vermeldt het zonder uitleg te

geven. En daarom past het ons ook om voorzichtig te zijn met onze kort-door-de-bocht verklaringen, bijvoorbeeld als de ene gelovige wel en de andere gelovige niet geneest. God is soeverein en dat zijn wij niet. Wij overzien niet alle feiten en daarom is bescheidenheid op z'n plaats. Petrus wordt bevrijd, Jakobus niet. Maar ook voor Petrus is dit slechts uitstel van executie. Hij zal later ook zijn apostel-zijn met de dood moeten bekopen. Volgens de overleveringen is hij op de kop gekruisigd.

Petrus, Jakobus en Johannes, namen een bijzondere plaats in, in de groep van de discipelen. Zij waren aanwezig bij de opwekking van het dochtertje van Jaïrus, zij waren aanwezig bij de verheerlijking op de berg. En ook in Gethsemané, toen Jezus worstelde in gebed vlak voor zijn gevangenneming, waren het deze drie apostelen die in Zijn buurt waren. En nu is Johannes als enige overgebleven. Jakobus en Petrus zijn gestorven. En Johannes zit eenzaam verbannen op Patmos ver verwijderd van de gemeenten in de Romeinse provincie Asia die aan zijn zorg waren toevertrouwd en die hem zo aan het hart gaan.

Het boek Openbaring is geschreven in een tijd dat de vijandschap tegen het christendom uitmondde in openlijke vervolging. In Opb. 1:9 lezen we: *Ik Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding van Jezus, was op het eiland Patmos om het woord Gods en het getuigenis van Jezus.* Johannes noemt zich 'deelgenoot in de verdrukking'. De gemeenten, die Johannes aanschrijft hebben met lijden en verdrukking te maken en ook Johannes zelf kan er over meepraten. Aan de gemeente in Smyrna schrijft Johannes: *Wees niet bevreesd voor hetgeen gij lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen....(2:10).* De meeste bijbeluitleggers gaan ervan uit dat het boek Openbaring geschreven is ten tijde van de regering van Domitianus. Dit betekent dat Johannes al de tachtig is gepasseerd als hij wordt verbannen. De vervolgingen van Nero zijn achter de rug, maar onder Domitianus gaat het gewoon door. In het Romeinse Rijk mag iedereen geloven wat hij wil, als je maar de keizer als 'heer' - als kurios - vereert. En dat maakte het voor de christenen die alleen Jezus als Heer belijden erg moeilijk. En net als tegenwoordig bij verdrukte kerken gebeurt, wordt ook hier een van de voorgangers van de gemeenten in het Romeinse Rijk hard aangepakt. Door leiders te pakken te nemen worden de gemeenteleden gewaarschuwd. En het is om die reden dat Johannes op Patmos zit. En daar gaat Jezus Johannes bemoedigen. Terwijl Johannes in geestvervoering is ziet hij de Here Jezus in Zijn koninklijke heerlijkheid. Jezus, diezelfde Jezus met wie hij drie jaar lang heeft opgetrokken. En ook diezelfde Jezus die Johannes

heeft zien sterven als een martelaar. Wat was Hij bang, wat was Hij menselijk en kwetsbaar. Maar diezelfde Jezus heeft Johannes ook na de opstanding als overwinnaar over de dood mogen zien en diezelfde Jezus heeft Johannes later op de Olijfberg naar de hemel zien varen. Die Jezus mag Johannes zien, maar nu in Zijn koninklijke waardigheid. Jezus draagt een gewaad tot aan Zijn voeten, om Zijn middel heeft Hij een gouden gordel. En zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw. Zijn voeten leken wel gloeiend koper en de stem van Jezus klonk als vele wateren. Uit zijn mond kwam een scherp tweesnijdend zwaard en Zijn aanzien was zo krachtig als de zon. Er zijn geen woorden voor.

Johannes valt als dood neer.....oog in oog met Zijn majesteit stellen wij mensen niet veel voor. Zelfs Johannes, Jezus' vriend die Jezus zo goed gekend heeft tijdens Zijn aardse leven gaat plat op z'n gezicht voor de verheerlijke Christus.

Maar Jezus wil niet dat Johannes ontdaan is van Zijn verschijning. In tegendeel. Hij wil hem bemoedigen.

“Luister Johannes, jij zit hier wel op dit verlaten eiland, maar vergeet niet wie Ik ben. Ik ben de eerste en de laatste. Ik ben dood geweest, maar nu leef ik voor altijd! Ik heb de sleutels van het dodenrijk! Zie je die zeven sterren en die zeven kandelaren? Dat zijn de zeven voorgangers en de zeven gemeenten. En die zeven sterren heb Ik in mijn hand. Met andere woorden, Johannes, Ik heb de zaak onder controle. Zij zijn mijn verantwoordelijkheid. Besef dat. Kijk niet alleen naar wat voor ogen is. Ik, de verheerlijke, opgestane en opgevaren Christus. De eerste en de laatste, Ik heb de sleutels. Knoop dat in je oren, Johannes, als je de brieven aan die zeven gemeenten schrijft! Je mag die brieven schrijven namens Mij en jij hebt nu mogen zien wie Ik ben”.

Deze gebeurtenis ging ook vooraf aan het schrijven van de brief aan de gemeente van Filadelfia. De brief die wij net samen hebben gelezen.

Filadelfia is maar een klein stadje. Voorheen was het een flinke stad, maar een verschrikkelijke aardbeving in 17 na Christus heeft ervoor gezorgd dat de stad heel lang niet bewoonbaar is geweest. En nu is er niet meer over dan een onbeduidend stadje, met een kleine christelijke gemeenschap.

Een gemeenschap die door Jezus wordt getypeerd met de woorden: Gij hebt kleine kracht..... een kleine gemeente, die niets stoers of indrukwekkends heeft, een gemeente die nauwelijks zichtbaar is in het publieke leven. De gelovigen in Filadelfia stonden onder voortdurende druk van gevangenschap of zelfs de martelaarsdood vanwege hun weigering

om de keizer te vereren. Bovendien waren er ook Joden in Filadelfia die het geloof van de christenen bespotten. Hoe houdt zo'n kleine gemeente het vol? Een gemeente met kleine kracht, onder grote druk van de omgeving, zowel van Romeinen als Joden. Maar Jezus bemoedigt de gemeente. Hij heeft zich voorgesteld als de Heilige, Waarachtige, die de sleutel Davids heeft. Die sleutel wijst op Zijn macht. Jezus bepaalt wie wel en wie niet in Zijn Koninkrijk mogen komen. Laat die Romeinen maar joelen in hun arena's en laat de spot van de Joden maar over je heenkomen. Alleen Christus beslist wie er voor eeuwig mogen delen in Zijn heerlijkheid. "En" voegt Hij er aan toe, "voor jullie staat de deur van het Koninkrijk wijd open en geen Jood of Romein kan die sluiten (zie vs. 8)". En waar heeft die kleine gemeente van Filadelfia dat aan te danken? Daar geeft het 8^e vers ook antwoord op. De gemeente heeft het woord bewaard en de naam van Jezus niet verloochend.

En is dat ook niet wat de vervolgte kerk vaak kenmerkt? Als je de blaadjes van Open Doors en Stichting De Ondergrondse Kerk leest dan valt dat op. Net als die gemeente van Filadelfia hebben ze vaak als een klein groepje te maken met een grote dreigende vijandige omgeving. En dan maakt het niet uit of die vijand een atheïstisch, islamitisch of romeins gelaat heeft. Christenen vallen op in de hun vijandige omgeving, omdat ze breken met alles wat ingaat tegen Gods Woord en trouw blijven aan de Here Jezus. Waar ze kunnen vertellen ze over de Here Jezus en bidden vurig voor hun dorp of land. Ze zoeken de vrede voor hun land, maar het wordt hen lang niet altijd in dank afgenomen.

En daarmee houden onze vervolgte broeders en zusters van vroeger en van nu ons meteen een spiegel voor. Volgens het laatste onderzoek van 'God in Nederland' is de kerk in Nederland ook een minderheid geworden. Schokkend, voor mensen van de Biblebelt zoals ik zelf, en ook nauwelijks voor te stellen. Maar wel realiteit. En hoe reageren we daar nu op? De grote kerken hebben altijd geprobeerd om de grenzen van de kerk zoveel mogelijk op te rekken. Als je maar geboren bent in een gezin dat nog in de kaartenbak staat, dan hoor jij er ook bij, gedoopt of niet. Je voelt wel aan dat je op die manier het aantal kerkleden wel vergroot, dan lijkt het nog wat, maar het aantal volgelingen van Jezus groeit er niet van. Zo doende vervaagt de kerk. Het woord kerk betekent 'van de Heer'. En normaal gesproken bestaat een kerk dus ook uit mensen die 'van de Heer' zijn. In Nederland lopen echter nog heel wat mensen rond die RK of PKN achter hun naam hebben staan zonder dat ze zich dat bewust zijn.

Het evangelische antwoord is vaak de tegenaanval. Er moet een wereld gewonnen worden voor Jezus. En natuurlijk....we moeten ons inspannen om mensen te winnen voor Christus. Maar laten we wel wezen, de kerkgeschiedenis laat zien, dat de kerk vaak in de minderheid

is geweest. Toen het christendom in de derde eeuw na de bekering van Constantijn een wereldgodsdienst werd heeft de macht de kerk niet alleen maar goeds gebracht. Er kwam een eind aan de vervolging, maar lang niet iedereen die zich tot het christendom rekende kon een christen genoemd worden. Tot in onze tijd komt het voor dat middenstanders zich bij een kerk aansluiten uit strategische overwegingen. Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt. Dat heeft niet veel meer met volgeling van Jezus zijn te maken.

Vandaar dat Jezus hier in de brief aan Filadelfia terug gaat naar de basis. Erken nou maar eerst dat jullie kleine kracht hebben, blijf trouw aan Gods Woord en verloochen de Here Jezus niet. Wie zich houdt aan wat God leert, en aan hoe Jezus het voorleefde, die is inderdaad niet krachtig of indrukwekkend. Wie zo leeft, leert net als Paulus zeggen: Zijn genade is voor mij genoeg. Gods kracht openbaart zich in zwakheid. Paulus roemt in zijn zwakheid, opdat de kracht van Christus zichtbaar wordt (2 Kor.12:9,10). Kleine kracht is kenmerkend voor de gemeente van Christus op aarde, kleine kracht is kenmerkend voor iedere gelovige. We hebben een dwaze boodschap die we met knikkende knieën in zwakheid brengen (1 Kor.2: 1-5). De kerk had toen en heeft ook nu weinig invloed. Wat moeten we doen? Campagne voeren voor Jezus? Jezus zegt: erken je kleine kracht en houd vast aan Mijn Woord. Dan wordt je niet belangrijk of populair, maar dan ben je een getuige van Mij. Dat heb ik je immers beloofd bij m'n hemelvaart. Je zult mijn getuige zijn (Hd.1:8). Dat is geen opdracht! Nee, dat is een belofte. Je zult kracht ontvangen van de Heilige Geest – dat is ook een belofte – en je zult getuige zijn. Dat ga ik in je uitwerken, als jij trouw blijft aan Mijn woord en als jij trouw blijft aan de Here Jezus.

En vertrouw er dan maar op dat ik je vasthoudt. Wat er ook gebeurt. Ik bewaar je voor de verzoeking die over de hele wereld komen zal.

Tussen twee haakjes: dit vers wordt vaak als bewijstekst voor de opname van de gemeente voorafgaand aan de grote verdrukking aangehaald. Jezus neemt ons weg voordat de ure der verzoeking aanbreekt, zo zegt men. De eerlijkheid gebiedt ons echter wel te zeggen dat het hetzelfde woord 'bewaren' in het gebed van Jezus in Johannes 17:15 een tegengestelde betekenis heeft. *"Ik bid niet dat gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze"*. Hier heeft hetzelfde woord de betekenis van 'bewaken, beschermen', zonder dat de gelovigen weggenomen worden.

Hoe u verder ook denkt over de toekomst van de gemeente, met dit vers wil Jezus gelovigen vooral bemoedigen, dat wat er ook gebeurt, wij als gelovigen in Zijn hand zijn. Hij draagt ons, Hij beschermt ons. Niets zal ons van Zijn liefde scheiden. Maar daarmee is niet uitgesloten dat gelovigen te lijden hebben.

Jezus spoort de vervolgte kerk van Filadelfia aan om vol te houden, al hebben ze kleine kracht. Een aansporing die ook geldt voor de vervolgte broeders en zusters van vandaag. En diezelfde aansporing zou ook wel eens op de christelijke kerk in ons eigen land van toepassing kunnen zijn.

En voor wie trouw blijft heeft de Here Jezus een geweldige toekomst weggelegd. Wie overwint zal een zuil in de tempel van God zijn. Jezus zal de naam van God en de naam van het nieuw Jeruzalem op je schrijven. Het is mogelijk dat hier verwezen wordt naar het feit dat Filadelfia na de aardbeving vanwege de hulp van keizerlijke weldoeners de naam Neocaesarea heeft gekregen. De Nieuwe keizersstad. Hier tegenover zegt Jezus nu: niet de Nieuwe keizersstad is je toekomstige woning, maar Jeruzalem. De stad van de grote Koning. De stad waar God bij de mensen zal wonen. In Filadelfia of in Neocasarea ben je nooit zeker van je veiligheid, maar in die nieuwe stad, waar jij een zuil in mijn tempel zult zijn, zul je voor altijd blijven. Ik sta er persoonlijk garant voor dat jij daar veilig zult komen.

Die toekomst is weggelegd voor die kleine gemeente in Filadelfia. Die toekomst is weggelegd voor onze broeders en zusters in Noord-Korea, in Irak, in Eritrea, in Afghanistan en in Syrië, de eerste vijf landen van de ranglijst van christenvervolging. Een ranglijst, door Open Doors samengesteld, waar maar liefst vijftig landen op staan.

Laten we voor deze broeders en zusters blijven bidden. Dat ze, ondanks hun kleine kracht, trouw mogen blijven, trouw aan de bijbel en trouw aan de Here Jezus. Want Hij is in de hemel. Hij regeert en Hij komt terug, om alles wat hier krom is recht te zetten. Zalig ben je, gelukkig te prijzen, als je die Here Jezus kent. AMEN